

Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами

«АΡΙΒΟ ΕΣΣΕΤ ΜΕΝΕΔЖМЕНΤ»

Ідентифікаційний код 39173497

ПРИМІТКИ ДО РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

За 2018 рік

1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Фінансова звітність Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ΑΡΙΒΟ ΕΣΣΕΤ ΜΕΝΕΔЖМЕНΤ» (далі – Компанія) за 2018 рік.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ΑΡΙΒΟ ΕΣΣΕΤ ΜΕΝΕΔЖМЕНΤ» є товариством з обмеженою відповідальністю, створеним 09 квітня 2014 року.

Компанія пропонує юридичним та фізичним особам послуги по управління активами, на що має відповідну ліцензію серія ΑΕ № 286976 на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку – діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами), дата прийняття рішення та номер рішення про видачу ліцензії: 16 вересня 2014 року № 1228.

Строк дії ліцензії: 16 вересня 2014 необмежений

Дата видачі Ліцензії: 16.09. 2014 р.

Офіс Компанії знаходиться : 01042, м. Київ, бульвар Марії Приймаченко, буд. 1/27, каб.221

Компанія не має дочірні підприємства

У звітному році Компанія здійснювала управління активами:

- ПВНЗІФ «ΑΡΙΒΟ ΚΟΡΠΟΡΑΤΙΒΝΙЙ» (ΕΔΡСІ 23300296);
- ПВНЗІФ «ΑΡΙΒΟ ΣΤΑΒΙΛΝΙЙ» (ΕΔΡСІ 23300295);
- ΑΤ ΖНВΚІФ «ΑΝΕΣΤ ΔΕΒΕΛΟΠМЕНΤ» (код ЄДРПОУ 41179278 ΕΔΡСІ 13300534);
- ΑΤ ΖНВΚІФ «ΑΝΕΣΤ ΠΡΟΠΕΡΤΙΖ» (код. ЄДРПОУ 41183808 ΕΔΡСІ 13300535);

Кількість працівників станом на 31 грудня 2018р. та на 31 грудня 2017р. складала 6 осіб.

Акціонери

Станом на 31 грудня 2018 року зареєстрованими учасниками Компанії є фізична особа, яка володіє 100% часткою у Статутному капіталі:

з / п	Назва Учасника	Резидентство	Частка в статутному капіталі, грн.	Питома вага в СК, %
1	Яковлева Людмила Леонідівна	Резидент	17 500 000 (Сімнадцять мільйонів п'ятсот тисяч) грн. 00 коп.	100 %
	Разом		17 500 000,00	100,00

В грудні 2015р. статутний капітал збільшений з 14 млн. грн. до 17,5 млн. грн. (Дата реєстрації нової редакції Статуту 31.12.2015 № 10701050005053537).

2. ПРИНЦИПИ ПІДГОТОВКИ ЗВІТНОСТІ

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Компанії є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Компанії для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Компанії за 2018 рік, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2018 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Компанією фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2018 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Компанія керувалася також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не суперечать вимогам МСФЗ.

Фінансова звітність Компанії підготовлена відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності («МСФЗ»).

Бухгалтерський облік з початку діяльності ведеться відповідно стандартам МСФЗ.

2.2. Прийняття нових стандартів

Принципи облікової політики, застосовані при складанні цієї фінансової звітності, відповідають тим, що застосовувалися Компанією у річній фінансовій звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2017 р., за винятком застосування нових стандартів та поправок до чинних стандартів, які набувають чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2018 або після цієї дати. Хоча нові стандарти і поправки застосовувалися вперше в 2018 році, вони не мали істотного впливу на річну фінансову звітність Компанії.

Стандарти та інтерпретації, які були випущені, але не набрали чинності.

Нижче наводяться стандарти та роз'яснення, які були випущені, але ще не набули чинності на дату випуску фінансової звітності Компанії. Компанія має намір застосувати ці стандарти з дати їх вступу в силу.

МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда»

МСФЗ (IFRS) 16 був випущений в січні 2016 року і замінює собою МСФЗ (IAS) 17 «Оренда». МСФЗ (IFRS) 16 встановлює принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації про оренду і вимагає, щоб орендарі відображали всі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку в балансі, аналогічно порядку обліку, передбаченому в МСФЗ (IAS) 17 для фінансової оренди. Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендарів - щодо оренди активів з низькою вартістю (наприклад, персональних комп'ютерів) і короткострокової оренди (тобто оренди з терміном не більше 12 місяців). На дату початку оренди орендар буде визнавати зобов'язання щодо орендних платежів (тобто зобов'язання з оренди), а також актив, який представляє право користування базовим активом протягом терміну оренди (тобто актив у формі права користування). Орендарі будуть зобов'язані визнавати витрати на відсотки за зобов'язанням по оренді окремо від витрат по амортизації активу в формі права користування.

Орендарі також повинні будуть переоцінювати зобов'язання з оренди при настанні певної події (наприклад, зміну термінів оренди, зміні майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів). У більшості випадків орендар буде враховувати суми переоцінки зобов'язання з оренди в якості коригування активу в формі права користування.

Порядок обліку для орендодавця відповідно до МСФЗ (IFRS) 16 практично не змінюється в порівнянні з діючими в даний момент вимог МСФЗ (IAS) 17. Орендодавці будуть продовжувати класифікувати оренду, використовуючи ті ж принципи класифікації, що і в МСФЗ (IAS) 17, виділяючи при цьому два види оренди: операційну і фінансову. Крім цього, МСФЗ (IFRS) 16 вимагає від орендодавців і орендарів розкриття більшого обсягу інформації в порівнянні з МСФЗ (IAS) 17.

МСФЗ (IFRS) 16 набуває чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2019 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати, але не раніше дати застосування організацією МСФЗ (IFRS) 15. Орендар має право застосовувати даний стандарт з використанням ретроспективного підходу або модифікованого ретроспективного підходу. Перехідні положення стандарту передбачають певні звільнення. Очікується, що поправки не матимуть суттєвого впливу на фінансову звітність Фонду.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Дана фінансова звітність представлена в національній валюті України (гривні), яка є грошовою одиницею України, функціональною валютою Компанії і валютою представлення звітності. Функціональна валюта визначалася як валюта основного економічного середовища, в якій Компанія здійснює свою діяльність. Звітність складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4 Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Компанії підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, як би Компанія не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

3. СУТТЄВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

3.1.1 Принципи складання звітності - фінансова звітність Компанії не включає фінансову звітність контрольованих нею організацій (дочірніх підприємств). Контрольованим вважається підприємство, якщо керівництво Компанії має можливість визначати його фінансову та господарську політику для отримання вигоди від його діяльності.

3.1.2 Застосування припущення безперервності діяльності – дана фінансова звітність була підготовлена виходячи з припущення про безперервність діяльності.

3.1.3. Суттєвість – межа, максимальне значення, якому повинна дорівнювати інформація, щоб бути значимою для користувача звітності.

Відповідно до «Положення про облікову політику ТОВ «КУА «АРИВО ЕССЕТ МЕНЕДЖМЕНТ» згідно з вимогами МСФЗ (надалі – Облікова політика) Компанія визначає наступний розміри суттєвості:

- відображення статей фінансової звітності – 1000,00 грн.;
- розкриття статей фінансової звітності (окремих об'єктів обліку, що належать до активів, зобов'язань та власного капіталу) – 2 % від валюти балансу;
- розкриття статей фінансової звітності (окремих видів доходів та витрат) -1% від чистого прибутку (збитку) Компанії.
- проведення переоцінки або зменшення корисності об'єктів обліку – величину, що дорівнює 10% відхилення залишкової вартості об'єктів обліку від їх справедливої вартості;
- визначення подібних активів – різниця між справедливою вартістю об'єкту не повинна перевищувати 10%.

3.2 Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1 Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Компанії розроблена та затверджена керівництвом Компанії відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», який застосовується Компанією раніше дати набуття чинності.

3.2.2 Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Компанії відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

3.2.3 Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в п. 7.1, 7.13 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Компанії.

3.3 Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1 Визнання та оцінка фінансових інструментів

Компанія визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Згідно МСФЗ 9 Класифікація активів ґрунтується на бізнес-моделі, яка використовується для управління фінансовим активом, а також на характеристиках грошових потоків, передбачених договором.

Так, МСФЗ 9 передбачає три категорії фінансових активів залежно від намірів та політики управління активами:

Категорія 1- фінансові активи, які оцінюються за амортизованою собівартістю, якщо метою утримання такого активу (тобто бізнес-моделлю) є отримання передбачених договором потоків грошових коштів (виключно основної суми та процентів);

Категорія 2 – фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю з визнанням переоцінки у іншому сукупному доході (капіталі), якщо актив у рамках бізнес-моделі, яка передбачає як отримання передбачених договором потоків грошових коштів, так і продажу фінансових активів;

Категорія 3- фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю з визнанням переоцінки у складі прибутку/збитку – всі інші активи.

Детальніше щодо категорій:

До Категорії 1 відносяться Інвестиції, утримувані до погашення - це непохідні фінансові активи з фіксованими платежами або платежами, які підлягають визначенню, а також фіксованим строком погашення, що їх суб'єкт господарювання має реальний намір та здатність утримувати до погашення, інші ніж:

а/. ті, що їх Компанія після первісного визнання визначає як оцінені за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибуток або збиток;

б/. ті, що їх Компанія визначає як утримуванні для продажу;

в/. ті що відповідають визначенню позик та дебіторської заборгованості.

Компанія не повинна класифікувати будь-які фінансові активи як утримувані до погашення, якщо вона протягом поточного фінансового року (або двох попередніх фінансових років) продала або пере класифікувала більше, ніж незначну кількість утримуваних до погашення інвестицій до дати погашення (більше, ніж незначна відносно загальної кількості утримування до погашення інвестицій), за винятком продажів або пере класифікацій, які:

i/. здійснюються настільки близько до дати погашення фінансових активів або дати здійснення опціону «кол» (наприклад, менше трьох місяців до погашення), що зміни ринкових ставок відсотка не матимуть суттєвого впливу на справедливую вартість фінансового активу;

ii/. відбуваються після того, як Компанія по суті зібрала всю основну суму боргу за фінансовими активами шляхом платежів за графіком або попередніх платежів;

iii/. стосуються окремої події, що перебуває поза межами контролю суб'єкта господарювання, є разовою і не могла бути обґрунтовано передбачена суб'єктом господарювання.

До Категорії 2 відносяться.

Фінансові активи, доступні для продажу – це непохідні фінансові активи, призначені як доступні для продажу і не класифіковані як:

а). позики та дебіторська заборгованість;

б). утримувані до строку погашення інвестиції

або

в). фінансові активи за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку.

Фінансові активи, доступні для продажу, обліковуються за справедливою вартістю з віднесенням її змін на власний капітал.

До Категорії 3 відносяться.

Фінансовий актив або фінансові зобов'язання за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки як прибутку або збитку - це фінансовий актив або фінансові зобов'язання, які задовольняють будь-яку з таких умов:

а). класифікуються як утримувані для продажу. Фінансовий актив або фінансове зобов'язання класифікуються як утримуванні для продажу, якщо:

i). придбані або створені в основному з метою продажу або викупу в близькому майбутньому;

ii). при первісному визнанні є частиною портфеля ідентифікованих фінансових інструментів, якими управляють разом та щодо яких існують свідчення останньої фактичної схеми отримання короткострокового прибутку, або

iii). Є похідним інструментом (за винятком похідного інструмента, який є контрактом фінансової гарантії або призначеним інструментом та інструментом ефективного хеджування);

б). після первісного визнання він призначається Компанією як оцінений за справедливою вартістю з відображенням як прибутку або збитку.

Інвестиції в інструменти власного капіталу, які не мають ринкової ціни котирування на активному ринку і справедливую вартість яких не можна достовірно оцінити, визначаються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку.

Компанія визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизаційною собівартістю,

- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Компанія оцінює їх за їхньою справедливою вартістю без врахування операційних витрат, які безпосередньо належать до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання. Ці витрати є витратами поточного періоду.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2 Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3 Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Компанія стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Компанія розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Після первісного визнання Компанія оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Компанія зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Оцінка акцій, що входять до складу активів Компанії та перебувають у біржовому списку організатора торгівлі і при цьому не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, здійснюється за останньою балансовою вартістю.

Для оцінки акцій, що входять до складу активів Компанії та не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та паїв (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливую вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Компанія визначає справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку. Ця інформація наведена в п. 6.2, 6.3, 6.4, 7.6 цих Приміток.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід. На 31.12.2018р. на балансі Компанії таких акцій не має.

3.3.5 Фінансові активи, які оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, які оцінюються за амортизованою собівартістю, Компанія відносить облигації та векселі, що їх Компанія має реальний намір та здатність утримувати до погашення. Після первісного визнання Компанія оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є з визнанням у іншому сукупному доході (капіталі). На 31.12.2018 року в обліку Компанії таких активів немає.

3.3.6 Зобов'язання.

Зобов'язання Компанії класифікуються як довгострокові (строком погашення більше 12 місяців) та поточні (строком погашення до 12 місяців).

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

Компанія сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

Компанія не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Довгострокові зобов'язання (крім зобов'язань по відстроченому податку на прибуток), обліковуються за амортизованою собівартістю.

Поточна кредиторська заборгованість обліковується та відображається у балансі по первісній вартості, яка прирівнюється до справедливої вартості отриманих активів та послуг.

Компанія проводить перекласифікацію довгострокової кредиторської заборгованості в поточну (короткострокову), коли станом на дату балансу за умовами договору до повернення суми заборгованості залишилося менше ніж 365 днів.

3.3.7 Згортання фінансових активів та зобов'язань.

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Компанія має юридично право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4 Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1 Визнання та оцінка основних засобів

Компанія визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Компанія оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2 Подальші витрати.

Компанія не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3 Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Компанії нараховується прямолінійним методом з використанням таких щорічних норм:

Клас основних засобів	Строк корисної експлуатації ОЗ, (років)
Земля	20
земля та будівлі	20
машини та обладнання	9
Автомобілі	3
меблі та приладдя	9
офісне обладнання	9

Об'єкти основних засобів відображаються за первісною вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та нарахованих збитків від знецінення.

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Справедлива вартість основних засобів що відносяться до інших об'єктів основних засобів визначалася на основі залишкової відновної вартості. Історична вартість включає витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням об'єктів основних засобів. Істотні витрати на відновлення або модернізацію об'єктів основних засобів капіталізуються і амортизуються протягом строку корисного використання відповідних активів. Всі інші витрати на ремонт і поточне обслуговування відображаються у звіті про фінансові результати у періоді їх виникнення.

У тому випадку, якщо об'єкт основних засобів складається з кількох компонентів, які мають різний строк корисного використання, такі компоненти враховуються як окремі об'єкти основних засобів. Компанія визнає вартість заміненого компоненту об'єкта основних засобів у складі його балансової вартості на момент виникнення, коли існує ймовірність того, що в майбутньому можуть

бути отримані економічні вигоди від використання такого основного засобу і дані витрати можуть бути надійно оцінені. Замінні компоненти списуються у витрати в момент заміни. Усі інші витрати відображаються у звіті про фінансові результати в якості витрат у міру їх виникнення.

3.4.4 Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності.

Нематеріальні активи, придбані в рамках окремої угоди, обліковуються за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопиченого збитку від знецінення.

Амортизація нараховується лінійним способом протягом строку корисного використання нематеріальних активів. Очікувані строки корисного використання та метод нарахування амортизації аналізуються на кінець кожного звітного року, при цьому всі зміни в оцінках відображаються в обліку і звітності за наступні періоди.

Очікуваний строк корисного використання по класах нематеріальних активів представлений таким чином:

Клас нематеріальних активів	Строк корисної експлуатації НА, (років)
Комп'ютерні програми	1
Ліцензії	1
Інтернет сайти	1
Права на операційну оренду	1
Торгові марки	1

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Компанія оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Компанія зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Компанія сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5 Облікові політики щодо оренди

Оренда – це контракт за яким власник активів (орендодавець передає іншій стороні (орендатору) ексклюзивне право користування активом за плату на визначений строк в часі. Початок терміну оренди – це найбільш рання з дат: або дата укладання договору, або прийняття сторонами зобов'язань у відношенні основних умов оренди.

Строк оренди – це період в продовж якого договір оренди не може бути розірваний, та на який орендар домовився орендувати актив.

Визначення того, чи є угода орендою, або чи містить вона ознаки оренди, засноване на аналізі змісту угоди на дату початку дії договору. У рамках такого аналізу потрібно встановити, чи залежить виконання договору від використання конкретного активу або активів переходить у право користування активом або активами в результаті даної угоди від однієї сторони до іншій, навіть якщо це не вказується в договорі явно.

Період амортизації по капітальних вкладеннях в орендовані основні засоби являє собою період, протягом якого Компанія має можливість продовжувати термін оренди з урахуванням юридичних положень, що регулюють відповідні умови продовження. Дане положення відноситься до договорів оренди офісного приміщення, за якими в неї є успішна історія продовження термінів оренди. Капітальні вкладення у орендовані основні засоби (офісне приміщення) амортизуються

протягом строку корисного використання або терміну відповідної оренди, якщо цей термін коротший.

Залишкова вартість та строки корисного використання активів аналізуються і, при необхідності, коригуються на кожну звітну дату. У випадку виявлення ознак того, що балансова вартість одиниці, яка генерує грошові потоки, перевищує його оцінену суму очікуваного відшкодування, балансова вартість активу списується до його очікуваного відшкодування. На протязі звітного року вартість оренди не мінялася.

3.6 Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Компанії за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Компанія визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Компанія визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

4 Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

4.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Компанія має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

4.2. Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- Компанія передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
- За Компанією не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- Суму доходу можна достовірно оцінити;
- Ймовірно, що до Компанії надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- Витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

4.3 Умовні зобов'язання та активи.

Компанія не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Компанії. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Компанія не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4.4 Необоротні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність

Компанія класифікує необоротні активи та групи вибуття як утримувані для продажу, якщо їх балансова вартість підлягає відшкодуванню, в основному, за допомогою їх продажу, а не в результаті тривалого використання.

Необоротні активи та групи вибуття, класифіковані як утримувані для продажу, оцінюються за найменшим з двох значень - балансової вартості і справедливою вартістю за вирахуванням витрат на продаж. Критерій класифікації об'єкта у якості утримуваного для продажу вважається дотриманим лише в тому випадку, якщо ймовірність продажу висока, а актив, або група вибуття можуть бути негайно продані в своєму поточному стані.

Керівництво повинно мати твердий намір вчинити продаж необоротних активів, у відношенні яких повинна очікуватися відповідність критеріям визнання в якості завершені операції продажу протягом одного року з дати класифікації. Основні засоби та нематеріальні активи після класифікації як утримуваних для продажу не підлягають амортизації.

Прибуток або збиток, що виник в результаті продажу активу, визначається як різниця між виручкою від продажу та балансовою вартістю активу, і відображається в звіті про фінансові результати.

4.5 Знецінення матеріальних і нематеріальних активів

На кожную звітну дату Компанія здійснює перевірку балансової вартості своїх матеріальних і нематеріальних активів з тим, щоб визначити, чи є ознаки, що свідчать про наявність якого-небудь

збитку від знецінення цих активів. У випадку виявлення таких ознак Компанія розраховує відшкодовувану вартість відповідного активу з метою визначення розміру збитку від знецінення (якщо такий є). Сума очікуваного відшкодування активу являє собою найбільшу з двох значень: справедливою вартістю за вирахуванням витрат на продаж або експлуатаційної цінності.

Сума очікуваного відшкодування визначається для індивідуального активу, за винятком випадків, коли актив не генерує грошові потоки, які є незалежними від грошових потоків, що генеруються іншими активами або групою активів. При оцінці експлуатаційної цінності передбачувані майбутні грошові потоки дисконтуються до поточної вартості з використанням коефіцієнта дисконтування до оподаткування, що відображає поточну ринкову оцінку вартості грошей у часі та ризики, специфічні для активу.

При визначенні справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж Компанія керується інформацією про останні ринкові транзакції, якщо такі мали місце. Якщо таких транзакцій не виявлено, застосовується найбільш підходяща модель оцінки для розрахунку справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж. Такі розрахунки підтверджуються відповідними коефіцієнтами, ринковими котируваннями акцій, які котируються на біржах, а також іншими індикаторами справедливої вартості. Щорічно Компанія здійснює перевірку наявності знецінення нематеріальних активів, які не мають визначеного терміну корисного використання за станом на кінець року, за допомогою порівняння їх балансової вартості з сумою очікуваного відшкодування розрахованої як описано вище.

4.6 Справедлива вартість інвестицій

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату.

По вкладеннях в цінні папери, для яких активний ринок відсутній, справедлива вартість розраховується з використанням інших методів оцінки фінансових інструментів. Такі методи оцінки включають використання інформації про нещодавно здійснених на ринкових умовах угодах між обізнаними, зацікавленими здійснити таку операцію незалежними один від одного сторонами, або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення ціни.

4.7 Фінансові активи

Інвестиції, які визнаються в обліку і вибувають з обліку в момент вчинення правочину, у разі якщо придбання або продаж фінансового вкладення здійснюється у відповідності з договором, умови якого вимагають поставки протягом строку, встановленого на відповідному ринку, і первісно оцінюються за справедливою вартістю мінус транзакційні витрати, безпосередньо відносяться до угоди, за винятком фінансових активів, що відносяться до категорії активів, які оцінюються за справедливою вартістю через прибутки або збитки, які спочатку відображаються за справедливою вартістю.

Фінансові активи, Компанія класифікує згідно з МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» які визначаються за категоріями фінансових інструментів:

1. Фінансові активи які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.
2. Фінансові активи які оцінюються за амортизованою вартості.
3. Фінансові активи які оцінюються за справедливої вартості з відображенням переоцінки в складі іншого сукупного доходу.

Віднесення фінансових активів до тієї чи іншої категорії залежить від їх особливостей і мети придбання і відбувається в момент їх прийняття до обліку.

4.8 Метод ефективної процентної ставки

Метод ефективної процентної ставки використовується для розрахунку амортизованої вартості фінансового активу та розподілу процентних доходів протягом відповідного періоду. Ефективна процентна ставка являє собою ставку, що забезпечує дисконтування очікуваних

майбутніх грошових надходжень протягом очікуваного терміну дії фінансового активу або більш короткого терміну, якщо це застосовано.

Доходи, що відносяться до боргових інструментів, відображаються за методом ефективної процентної ставки.

Первісне визнання та припинення визнання

Всі фінансові активи спочатку визнаються за справедливою вартістю, а для фінансових активів, які надалі будуть враховуватися по будь-якої моделі, крім моделі «за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у звіті про прибутки і збитки», - за справедливою вартістю з додаванням до неї витрат на вчинення правочину (реєстраційні збори при купівлі фінансового активу, юридичний супровід цього процесу і т. п.);

В подальшому фінансові активи враховуються за амортизованою вартістю, або за справедливою вартістю.

Витрати по нездійсненим угодам відносяться на витрати періоду.

Облік фінансових активів припиняється при закінченні прав на отримання грошового потоку від відповідного фінансового активу, або при передачі Компанією всіх ризиків та вигод. Облік фінансових активів припиняється при їх погашенні і при закінченні строку зобов'язань.

Подальша оцінка

Після первісного визнання всі фінансові активи що доступні для продажу оцінюються за справедливою вартістю, за винятком тих, справедливую вартість яких неможливо достовірно визначити. Ці інструменти обліковуються за собівартістю за вирахуванням витрат на укладання угоди та збитків від знецінення.

Всі утримувані до погашення активи оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної процентної ставки. Всі ці фінансові інструменти переоцінюються з урахуванням зменшення їх вартості.

Прибуток або збитки, що виникають в результаті змін справедливої вартості фінансових інструментів, відображених через прибуток або збиток, відображаються у звіті про сукупний дохід.

4.9 Знецінення фінансових активів, дебіторської та іншої дебіторської заборгованості

На кожную звітну дату Компанія проводить аналіз дебіторської заборгованості та фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після прийняття фінансового активу до обліку. Збиток від знецінення напряду зменшує балансову вартість фінансових активів та дебіторської заборгованості.

Для фінансових активів, які обліковуються за амортизованою вартістю, величина знецінення розраховується як різниця між балансовою вартістю активу та поточною вартістю прогнозованих майбутніх грошових потоків, дисконтованих з використанням ефективної ставки відсотка. При цьому балансова вартість фінансових вкладень на дату відновлення знецінення не може перевищувати амортизовану вартість, яка була б відображена у випадку, якщо б знецінення не визнавалося.

4.10 Товарно-матеріальні запаси

Товарно-матеріальні запаси відображаються за найменшою з двох величин: собівартістю або ціною можливого продажу. Витрати з транспортування матеріальних запасів від постачальників до складу Компанії включаються до складу собівартості товарно-матеріальних запасів. Надані постачальниками знижки, які не є відшкодуванням прямих, додаткових і ідентифікованих витрат по просуванню товарів постачальників, також включаються до собівартості товарно-матеріальних запасів.

Ціна можливого продажу - це передбачувана ціна реалізації при здійсненні угоди на загальних умовах за вирахуванням оцінених витрат на виконання робіт та здійснення реалізації.

5. ОСНОВНІ ПРИПУЩЕННЯ, ОЦІНКИ ТА СУДЖЕННЯ

При підготовці фінансової звітності Компанія здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Компанії інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнитися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

5.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Компанії застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Компанії;

відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;

є нейтральною, тобто вільною від упереджень;

є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Компанії посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;

визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Компанії враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

5.2. Судження щодо справедливої вартості активів Компанії

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

5.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Компанії вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також

специфічних особливостей операцій; та вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Компанії використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офери та коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

5.4 Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Компанії застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Компанії фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

5.5 Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Компанія проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

6. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ СПРАВЕДЛИВОЇ ВАРТОСТІ

6.1 Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Компанія здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами

Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

6.2 Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

(тис. грн.)

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	2017	2018	2017	2018	2017	2018	2017	2018
Дата оцінки	31.12.17	31.12.18	31.12.17	31.12.18	31.12.17	31.12.18	31.12.17	31.12.18
Інвестиційна нерухомість	—	—	—	—	—	—	—	—
Довгострокова дебіторська заборгованість	—	—	—	—	—	—	—	—
Фінансові інвестиції, які оцінюються за справедливою вартістю	—	—	—	—	12868	12833	12868	12833
Фінансові інвестиції, які оцінюються за амортизованою вартістю	—	—	—	—	—	—	—	—

6.3 Переміщення між 1-м та 3-м рівнями ієрархії справедливої вартості

За 2018 рік переведень між рівнями ієрархії не було.

6.4 Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

(тис. грн.)

	Балансова вартість до переоцінки		Справедлива вартість	
	На 31.12.2017	На 31.12.2018	На 31.12.2017	На 31.12.2018
1	2	3	4	5
Фінансові інвестиції, що оцінюються за справедливою вартістю	12 868	12 833	12 868	12 833
Фінансові інвестиції, які оцінюються за амортизованою вартістю	0	0	0	0
Торгівельна дебіторська заборгованість	34	70	34	70
Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами		16		16
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	31	30	31	30
Інша поточна дебіторська заборгованість	78	70	78	69
Грошові кошти та їх еквіваленти	3 812	3 812	3 812	3 812

Справедливу вартість дебіторської та кредиторської заборгованості, а також інвестицій, доступних для продажу, неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Компанії вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6.5 Знецінення дебіторської заборгованості

В 2018 році було нараховано збитки від знецінення дебіторської заборгованості на підставі очікуваних кредитних збитків у сумі 1 тис. грн.

(тис. грн.)

	Балансова вартість до переоцінки		Сума знецінення		Справедлива вартість	
	На 31.12.2017р.	На 31.12.2018р.	На 31.12.2017р.	На 31.12.2018р.	На 31.12.2017р.	На 31.12.2018р.
Торгівельна дебіторська заборгованість	34	70	0	0	34	70
Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами		16	0	0		16
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	31	30	0	0	31	30
Інша поточна дебіторська заборгованість	78	70	0	-1	78	69
Разом	143	186	0	-1	143	185

7. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЄ СТАТТІ ПОДАНІ У ФІНАНСОВИХ ЗВІТАХ

Компанія далі наводить додаткову інформацію, яка необхідна для кращого розуміння результатів діяльності Компанії.

7.1 Облікова політика щодо визнання доходу та витрат

Доходи Компанії визнаються на основі принципу нарахування, коли існує впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигід, а сума доходу може бути достовірною визначена.

Дохід від реалізації послуг (продукції) визнається, тоді, коли фактично відбувається перехід значних ризиків, переваг і контроль над активами (товар відвантажено і право власності передано) від продавця до покупця, і дохід відповідає всім критеріям визнання згідно МСБО 18.

У разі надання Компанією послуг, виконання робіт, обумовлених контрактом, протягом узгодженого часу, дохід визнається в тому звітному періоді, у якому надані послуги, і розраховуються на основі загальної вартості контракту та відсотка виконання.

Витрати Компанії визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

7.2 Основні засоби

Балансова вартість основних засобів на звітні дати:

(тис. грн.)

Групи	На 31.12.2017р	На 31.12.2018р
транспортні засоби	-	-
комп'ютерна техніка та офісне устаткування	8	7
офісні меблі, побутова техніка, інвентар	-	-
оптичні, електромеханічні прилади та системи зв'язку	-	-
Разом	8	7

Компанія не має основних засобів у фінансовій оренді.

Протягом 2018 року витрат на позики для придбання основних засобів Компанія не здійснювала.

Амортизаційні відрахування були відображені в складі «Адміністративних витрат».

7.3 Оренда

Компанія є орендарем офісного приміщення за договором укладеним з юридичною особою. Оренда є операційною. Строк дії договору до 31 травня 2019 року. Орендоване приміщення знаходиться за адресою: м. Київ, бульвар Марії Приймаченко, буд.1/27, кабінет 221.

Компанія несе витрати по утриманню орендованого приміщення. Орендні платежі та витрати на утримання були відображені в складі «Адміністративних витрат»

(тис. грн.)

	2017р.	2018р.
Оренда офісу	62	81

7.4 Нематеріальні активи

Нижче наводяться дані нематеріальних активів, які використовувала Компанія в господарської діяльності за 2018 рік.

(тис. грн.)

Нематеріальні активи	На 31.12.2018р.		
	Первісна вартість	Накопичена амортизація	Балансова вартість
Ліцензія Управління активами Серія АЕ № 286976	3	3	-

7.5 Відстрочені податкові активи

Компанією прийнято рішення відповідно до підпункту 134.1.1 пункту 134.1 статті 134 розділу III Податкового кодексу України не застосовувати коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці.

На 31.12.2018 року відстрочені податкові активи відсутні.

7.6 Фінансові інвестиції

Компанія класифікує фінансові інструменти, які є у власності на звітну дату за наступними категоріями.

Фінансові інвестиції, які оцінюються за справедливою вартістю, відображені в статті «Поточні фінансові інвестиції» Звіту про фінансовий стан (рядок 1160) – 12 833 тис. грн. станом на 31.12.2018р. Очікується, що вони будуть продані в продовж від 3-х до 12-ти місяців від звітної дати.

В Звіті про фінансовий стан Компанії поточні фінансові інвестиції які оцінюються за справедливою вартістю відображені наступним чином:

(тис. грн.)

	На 31.12.2017р.	На 31.12.2018р.
Поточні фінансові інвестиції		
Акції прости іменні ПрАТ «РОСИЧІ»(UA4000123038)	13 749	13 749
Переоцінка	-881	-916
Разом	12 868	12 833

Справедлива вартість фінансових активів та зобов'язань, що визначена та включена у фінансову звітність Компанії, являє собою суму, на яку може бути обміняний фінансовий інструмент в результаті поточної операції між бажаючими здійснити таку операцію сторонами, відмінної від вимушеного продажу або ліквідації.

Станом на 31 грудня 2018 року справедлива вартість поточних фінансових інвестицій визначена на основі фінансової звітності емітента за 2017 рік.

7.7 Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість з фіксованими або обумовленими платежами, що не котируються на активному ринку, класифікуються як «дебіторська заборгованість за виданими авансами» та

«інша поточна дебіторська заборгованість» і обліковуються за справедливою вартістю за вирахуванням збитків від знецінення та сумнівної заборгованості.

Визнання та оцінка реальності дебіторської заборгованості на 31.12.2018 року проводиться відповідно МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Дебіторська заборгованість за станом на 31 грудня 2018 року представлені таким чином:

(тис. грн.)

Стаття	На 31.12.2017р.	На 31.12.2018р.
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги <i>(винагорода за управління активами)</i>	34	70
Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами <i>(передплата за роботи, послуги)</i>	0	16
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів <i>(нараховані відсотки по депозитам)</i>	31	30
Інша поточна дебіторська заборгованість <i>(поворотні фінансові позики видані)</i>	78	69
Разом	143	185

Станом на 31 грудня 2018 року Компанія не має простроченої дебіторської заборгованості. Строк виникнення заборгованості не перевищував 365 днів.

Дебіторська заборгованість за строками виникнення наведена у таблиці нижче:

(тис. грн.)

Найменування	Всього на кінець року	Дебіторська заборгованість за строками		
		до 12 місяців	від 12 місяців до 18 місяців	від 18 місяців до 36 місяців
31.12.2017 р.				
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	34	34	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	31	31	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	78	78	-	-
31.12.2018 р.				
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	70	70	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами	16	16		
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	30	30		
Інша поточна дебіторська заборгованість	69	69	-	-

Дебіторська заборгованість обліковується за справедливою вартістю та є поточною. Станом на 31.12.2018 року сумнівна заборгованість відсутня.

На 31.12.2018 року нарахований резерв очікуваних кредитних збитків у сумі 1 тис. грн. на поворотну фінансову позику.

(тис. грн.)

	На 31.12. 2017 р.	На 31.12. 2018 р.
ПрАТ "Росичі" (позики)	0	1
Разом	0	1

7.8 Грошові кошти та їх еквіваленти

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Компанії.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Грошові кошти та їх еквіваленти включають кошти в банках на поточних рахунках.

В Звіті про фінансовий стан Компанії грошові кошти на поточних рахунках та короткострокові депозити відображені наступним чином:

(тис. грн.)		
Рахунок	на 31.12.2017р.	на 31.12.2018р.
Поточні рахунки в національній валюті	1	12
Інші рахунки у банку в національній валюті (Депозитні рахунки в банку)	3 811	3 800
Всього	3 812	3 812

7.9 Визнання, облік та оцінка поточних зобов'язань та забезпечень

7.9.1 Кредиторська заборгованість

Визнання, облік та оцінка зобов'язань проводиться відповідно до МСФО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи». Аналітичний облік розрахунків з кредиторами ведеться окремо по кожному підприємству, організації, установі, з якими здійснюються розрахунки. Первісно кредиторська заборгованість визнається за справедливою вартістю та має наступний склад:

(тис. грн.)		
Стаття	На 31.12.2017р.	На 31.12.2018р.
Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги		2
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	3	6
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхуванням (ЕСВ 22%)	5	6
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці	14	22
Всього	22	36

Кредиторська заборгованість має поточний характер та є реальною, заборгованості з простроченим строком давності не має.

На рахунку «Поточні забезпечення» Компанією ведеться узагальнення інформації про рух коштів, які за рішеннями, прийнятими Компанією резервуються для забезпечення майбутніх витрат і платежів і включення їх до витрат поточного періоду.

Компанія визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Компанія визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам як забезпечення відпусток – під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

7.9.2 Резерви

Станом на 31 грудня 2018 року сформований резерв забезпечення відпусток в розмірі 39 тис. грн.. Компанія на протязі звітного року проводить інвентаризацію резерву з метою визначення обґрунтованості його розміру. Збільшення (зменшення) резерву відображено у витратах за статтею «Адміністративні витрати» у Звіті про сукупний дохід.

	(тис. грн.)	
	на 31.12. 2017 р.	на 31.12. 2018 р.
Резерв забезпечення відпусток	30	39

7.10 Капітал

Статутний капітал

Станом на 31 грудня 2014 року Компанією був сформований статутний капітал в розмірі 14 000 тис. грн..

31.12.2015 року зареєстрована нова редакція Статуту. Статутний капітал Компанії збільшений на 3 500 тис. грн. На 31.03.2018р. розмір статутного капіталу складає 17 500 тис. грн. та повністю оплачений грошовими коштами.

Станом на 31 грудня 2018 року зареєстрований та сплачений капітал складає 17 500 тис. грн. , власний капітал складає 16 763 тис. грн.

	(тис. грн.)	
Стаття	На 31.12.2017р.	На 31.12.2018р.
Зареєстрований капітал	17 500	17 500
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	-721	-737
Всього	16 779	16 763

Відповідно до вимог пункту 2 статті 63 Закону України «Про інститути спільного інвестування», в якому зазначено, що розмір статутного капіталу компанії з управління активами повинен становити не менш 7 мільйонів гривень, Компанія має зареєстрований та сплачений статутний капітал у сумі 17 500 тис. грн..

Відповідно пункту 2 статті 63 Закону України «Про інститути спільного інвестування» резервний капітал формується щорічними відрахуваннями не менш 5% суми чистого прибутку за відповідний рік. В зв'язку з отриманими збитками за попередні роки резервний капітал не нараховувався.

7.11 Дивіденди

На 31.12.2018 року не має прибутку для нарахування дивідендів. Компанія має збиток на 31.12.2017 року - 721 тис. грн. на 31.12.2018р. - 737 тис. грн., тому дивіденди власникам не нараховувалися та не виплачувалися.

7.12 Доходи

У 2018 році Компанія отримала дохід у сумі 1 134 тис. грн.

Структура доходів за 2018 рік

Доходи	Сума (тис. грн.)	
	2017р.	2018 р.
Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) (винагорода за управління активами)	382	564
Інші операційні доходи (відсотки по депозитам 2018 рік)		570
Інші фінансові доходи (відсотки по депозитам 2017 рік)	582	
Сукупний дохід	964	1 134

7.13 Витрати

7.13.1 Адміністративні витрати

Основні витрати Компанії, що пов'язані із здійсненням її господарської діяльності є адміністративні витрати. Загальний розмір цих витрат за 2018 року, складає 1 113 тис. грн., які розподіляються за наступними елементами:

Витрати	Сума (тис. грн.)	
	2017 рік	2018 року
Амортизація ОЗ загальногосподарського використання	3	1
Винагорода за консультаційні, інформаційні, аудиторські й інші послуги	31	32
Витрати на оплату послуг зв'язки	18	15
Витрати на оплату праці	572	747
Витрати по операціях оренди	62	81
Внески на соціальні заходи	118	149
Матеріальні витрати	8	24
Плата за розрахунково-касове обслуговування й інші послуги банків	6	7
Загальні корпоративні витрати	41	57
Разом	859	1 113

7.13.2 Інші операційні витрати

Інші операційні витрати в 2018 року, склали 2 тис. грн., які розподіляються за наступними елементами:

Витрати	Сума (тис. грн.)	
	2017 рік	2018 року
Вартість наданої безповоротної фінансової допомоги	14	
Вартість наданих подарункових сертифікатів		1
Збиток від знецінення дебіторської заборгованості на підставі очікуваних кредитних збитків		1
Разом	14	2

7.13.3 Інші витрати

Інші витрати в 2018 року, склали 35 тис. грн., в т.ч.:

Витрати	Сума (тис. грн.)	
	2017 рік	2018 року
Збиток від знецінення фінансових інвестицій (Акції прости іменні ПрАТ «РОСИЧІ»(UA4000123038))	0	35
Разом	0	35

7.14 Прибутки та збитки

За результатом всіх видів діяльності за 2018 року Компанією отриманий збиток в розмірі 16 тис. грн.

Непокритий збиток Компанії станом на 31 грудня 2018 року становить 737 тис. грн.

7.15 Інвестиції, доступні для продажу

Найменування	На 31.12.2017р.	Частка	На 31.12.2018р.	Частка
	тис. грн.	%	тис. грн.	%
Акції прости іменні ПрАТ «РОСИЧІ»(UA4000123038)	12 868	91,6235	12 833	91,6235

У зв'язку з відсутністю активного ринку щодо акцій компанії ПрАТ «Росичі» станом на 31.12.2018 р. акції не переводилися з 3-го рівня ієрархії.

7.16 Власний капітал

Станом на 31 грудня 2018 року зареєстрований та сплачений капітал складає 17 500 тис. грн., власний капітал складає 16 763 тис. грн.

Стаття	На 31.12.2017р.	На 31.12.2018р.
Зареєстрований (пайовий) капітал	17 500	17 500
Власний капітал	16 779	16 763

8. Податок на прибуток

Відповідно до п. п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Кодексу об'єктом оподаткування податком на прибуток є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень розділу III «Податок на прибуток підприємств» Кодексу.

Для платників податку, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, об'єкт оподаткування визначається без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років).

Стаття	2017 рік	2018 рік	(тис. грн.) Граничний розмір для коригування (п.134.1.1 ПКУ)
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	382	564	
Інші операційні доходи	0	570	
Інші фінансові доходи	582	0	
Разом	964	1 134	20 000

Компанія за 2018 року отримала дохід менше двадцяти мільйонів гривень.

У 2015 році Компанія на основі п. 134.1.1 ПКУ прийняла рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років). Про прийняте рішення Компанія позначила у податковій звітності за 2015 рік.

У зв'язку зі збитками на 31.12.2018 року податок на прибуток у 2018 році не нараховується.

9. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОПЕРАЦІЇ З ПОВ'ЯЗАНИМИ ОСОБАМИ

Пов'язаними сторонами вважаються сторони, якщо одна сторона має можливість контролювати іншу сторону або здійснювати суттєвий вплив на прийняття фінансових та операційних рішень іншою стороною.

Операції між пов'язаними сторонами - передбачають передачу ресурсів або зобов'язань, незалежно від стягування плати.

Спільний контроль – зафіксоване угодою розподілення прав контролю.

Пов'язані сторони Компанії включають акціонерів, ключовий управлінський персонал, підприємства, які мають спільних власників та перебувають під спільним контролем, підприємства, що перебувають під контролем ключового управлінського персоналу, а також компанії, стосовно яких у Компанії є істотний вплив.

Пов'язані сторони Компанії	
Засновник	Яковлєва Людмила Леонідівна
Директор	Тищенко Олег Миколайович

У 2018 році Компанія не здійснювала операцій з продажу та закупівлі товарів, робіт і послуг між пов'язаними сторонами. Будь-яка заборгованість з пов'язаними сторонами в балансі Компанії відсутня. Угоди з пов'язаними сторонами Компанією не укладались.

На 31.12.2018 року, не має заборгованості за сумами, що підлягають виплаті пов'язаним сторонам (крім заробітною плати директору за грудень 2018 року).

Оцінка можливої наявності проведення операцій з пов'язаними сторонами проводиться Компанією в кожному фінансовому році за допомогою аналізу балансу відповідної пов'язаної сторони та стану ринку, на якому така сторона веде діяльність.

10. УМОВНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Умовне зобов'язання це:

а) можливе зобов'язання, яке виникає внаслідок минулих подій і існування якого підтвердиться лише після того, як відбудеться або не відбудеться одна чи кілька невизначених майбутніх подій, не повністю контрольованих суб'єктом господарювання, або

б) існуюче зобов'язання, яке виникає внаслідок минулих подій, але не визнається, оскільки:

i) немає ймовірності, що вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, буде необхідним для погашення зобов'язання,

або

ii) суму зобов'язання не можна оцінити достатньо достовірно.

Операційна середа, податкове законодавство та умови регулювання в Україні

Уряд України продовжує реформу економічної і комерційної інфраструктури в процесі переходу до ринкової економіки. У результаті законодавство, що впливає на діяльність підприємств, продовжує швидко змінюватися. Ці зміни характеризуються неясними формулюваннями, наявністю різних тлумачень і сформованою практикою винесення довільних рішень з боку влади. Інтерпретація керівництвом такого законодавства стосовно діяльності Компанії може бути оскаржена відповідними контролюючими органами. Зокрема, податкові органи займають фіскальну позицію при інтерпретації законодавства і визначенні розміру податків, і в результаті, можливо, що операції та діяльність, які раніше не оскаржувалися, будуть оскаржені. Отже, можуть бути донараховані податки, штрафи і пені. Три роки, що передують звітному, є відкритими для перевірки податковими органами.

Керівництво вважає, що Компанія нарахувала всі податки, що стосуються діяльності Компанії. У ситуаціях невизначеності Компанія здійснила нарахування податкових зобов'язань, виходячи з оцінки керівництвом імовірною величини відтоку ресурсів, які будуть потрібні для погашення таких зобов'язань. Керівництво Компанії, ґрунтуючись на трактуванні податкового законодавства, вважає, що зобов'язання з податків відображені в повному обсязі. Тим не менш, податкові та інші державні органи можуть по-іншому трактувати положення чинного податкового законодавства, і відмінності в трактуванні можуть мати істотні наслідки.

У 2018 року Компанія умовні зобов'язання не нараховувала.

11. РОЗКРИТТЯ ІНШОЇ ІНФОРМАЦІЇ

11.1 Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Компанії.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Компанії. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Компанії визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Компанії, на 31.12.2018 сформований резерв під поворотну фінансову позику у розмірі 1 тис. грн., строк повернення якої у жовтні 2019 року.

12. ПОЛІТИКА УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ

Фінансові активи та фінансові зобов'язання Компанії піддаються наступним фінансовим ризикам:

ринковий ризик, який включає ціну, відсоткову ставку та валютні ризики, кредитний ризик і ризик ліквідності.

Для того щоб обмежити вище зазначені ризики, при виборі фінансових інструментів політика Компанії базується на високому рівні контролю з боку працівників Компанії з урахуванням вимог чинного законодавства України. Компанія мінімізує ризики диверсифікацій свого інвестиційного портфелю, аналізує фінансові активи перед їх покупкою і відстежує подальшу інформацію про ці активи, вкладаючи більшість своїх інвестицій з високими рейтингами надійності.

12.1 Оцінка ризиків професійної діяльності на фондовому ринку

Оцінка ризиків професійної діяльності на фондовому ринку здійснюється шляхом розрахунку пруденційних показників, нормативні значення яких визначене у «Положенні щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками», затвердженого рішенням НКЦПФР № 1597 від 01.10.2015р.

Основні показники для компаній з управління активами, що розраховує Компанія, наступні:

1 Розрахунок показника мінімального розміру власних коштів

Дата, станом на яку здійснено розрахунок пруденційних нормативів	31.12.2017р.	31.12.2018р.
Розмір власних коштів	6 444 954,06	6 554 699,21
Розмір капіталу першого рівня, грн.	17 500 000,00	17 500 000,00
Розмір капіталу другого рівня, грн.		
Фактично сплачений зареєстрований статутний капітал, грн	17 500 000,00	17 500 000,00
Резервний капітал, грн.		
Додатковий капітал, грн.		
Непокритий збиток на початок звітного року, грн.	811 656,02	721 003,39
Фін. інвестиції в акції ПрАТ / СК ТОВ (загальна сума таких інвестицій перевищує 15% статутного капіталу КУА, у розмірі такого перевищення), грн.	10 243 389,92	10 207 929,92

Показник мінімального розміру власних коштів для КУА 3 500 000 грн.	6 444 954,06	6 554 699,21
Виконання вимог	виконано	виконано

2. Розрахунок нормативу достатності власних коштів

Дата, станом на яку здійснено розрахунок пруденційних нормативів	31.12.2017р.	31.12.2018р.
Розмір власних коштів	6 444 954,06	6 554 699,21
Витрати на утримання адміністративно-управлінського персоналу, грн.	673 363,95	690 186,59
Витрати на утримання основних засобів, інших матеріальних необоротних активів загальногосподарського призначення (оренда, амортизація, ремонт, страхування майна, комунальні послуги), грн.	74 591,32	65 102,32
Витрати на оплату послуг зв'язку, грн.	12 227,57	18 164,83
Винагороди за консультаційні послуги, грн.	51 165,00	24 332,48
Винагороди за інформаційні послуги, грн.		
Винагороди за аудиторські послуги, грн.	5 850,00	6 500,00
Винагороди за інші послуги, грн.	33 895,18	35 647,28
Плата за розрахунково-касове обслуговування та інші послуги банків, грн.	5 246,04	5 781,04
Витрати на охорону приміщень, грн.	10 760,00	13 311,00
Розмір фіксованих накладних витрат, грн.	867 099,06	859 025,54
Норматив достатності власних коштів не менше 0,5	29,7311	30,5216
Виконання вимог	виконано	виконано

3. Розрахунок коефіцієнта покриття операційного ризику

Дата, станом на яку здійснено розрахунок пруденційних нормативів	31.12.2017р.	31.12.2018р.
Розмір власних коштів	6 444 954,06	6 554 699,21
Величина операційного ризику	93 774,62	110 700,33
Величина нетто-доходу за 2014 рік, грн.	0,00	
Величина нетто-доходу за 2015 рік, грн.	305 433,84	305 433,84
Величина нетто-доходу за 2016 рік, грн.	944 894,49	944 894,49
Величина нетто-доходу за 2017 рік, грн.		963 678,17
Середнє значення позитивного нетто-доходу, грн.	625 164,17	738 002,17
Коефіцієнт покриття операційного ризику не менше 0,5	68,7281	59,2112
Виконання вимог	виконано	виконано

4. Розрахунок коефіцієнта фінансової стійкості

Дата, станом на яку здійснено розрахунок пруденційних нормативів	31.12.2017р.	31.12.2018р.
Розмір власного капіталу, грн.	16 778 996,61	16 762 629,13
Вартість активів, грн.	16 832 085,85	16 838 805,23
Коефіцієнт фінансової стійкості не менше 0,5	0,9968	0,9955
Виконання вимог	виконано	виконано

Для ефективного запобігання та мінімізації впливу ризиків Компанія розробило внутрішню систему відповідних заходів з управління, мінімізації ризиків, до якої входить:

- управління ризиками, що пов'язані з діяльністю Компанії,
- управління ризиками інституційних інвесторів, активи яких знаходяться під управлінні Компанії.

12.2 Цілі та політики управління ризиками

Керівництво компанії визнає, що діяльність Компанії пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Управління ризиками керівництво Компанії здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Компанія наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Компанія використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

За інвестиційними активами, оціненими за 3-м рівнем ієрархії (примітка 6.3), аналіз чутливості до іншого цінового ризику Компанія не здійснювало відповідно до п. 27 МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації».

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Компанії усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Компанії, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Компанії контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Компанії здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Компанія має намір позбуватися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Активи, які наражаються на відсоткові ризики:

(тис. грн.)

Тип активу	На 31.12.2017р.	На 31.12.2018р.
Банківські депозити	3 811	3 800
Всього	3 811	3 800

13. ІНФОРМАЦІЯ ПО СЕГМЕНТАМ

Відповідно до МСФЗ 8 операційний сегмент – це компонент суб'єкта господарювання:

-Який займається економічною діяльністю, від якої він може заробляти доходи та нести витрати (включаючи доходи та витрати, що пов'язані з операціями з іншими компонентами того самого суб'єкта господарювання);

Операційні результати якого регулярно переглядаються вищим керівництвом з операційної діяльності суб'єкта господарювання для прийняття рішень про ресурси, які слід розподілити на сегменти, та оцінювання результатів його діяльності;

- Про який доступна дискретна фінансова інформація.

Основним і єдиним операційним сегментом Компанії є надання послуг з управління активами ІСІ..

Розмір нарахованої винагороди за надані послуги відображено наступним чином:

(тис. грн.)

Найменування	2017 р.		2018р.	
	тис. грн.	Бізнес сегмент,%	тис. грн.	Бізнес сегмент,%
Винагорода за управління активами	382	100	564	100

14. ПОДІЇ ПІСЛЯ ЗВІТНОЇ ДАТИ

Після звітної дати 31 грудня 2018 року не відбулося жодних подій, які справили б істотний вплив на показники фінансової звітності Компанії та вимагають розкриття інформації в примітках до цієї фінансової звітності.

Директор

Головний бухгалтер

Тищенко О.М.
Сіроклина Л.А.

Фінансова звітність підтверджена аудиторським звітом від 27.02.2019 року

Директор

ТОВ «УАК «Кредо»

Махмудов Г.І.